

Néhány hónapja jelent meg Medvenéző címmel **Murányi Sándor Olivér** novelláskötete, amit csütörtökön este mutattak be a könyvtárban. Szomorú momentummal kezdődött az irodalmi est, a résztvevők egy perces néma főhajtással emlékeztek a vasárnap hirtelen elhunyt

Tarján Tamás

[irodalomtörténészre, színikritikusra,](#)

aki

[Esterházy Péterhez](#)

hasonlóan utoljára Murányi meghívására volt Erdélyben, 2012-ben a G. Caféban.

A mostani beszélgetést Tarján kollégája, **Margócsy István** vezette, aki 40 évet tanított az ELTE irodalomtudományi tanszékén, 1983-ig a betiltott Mozgó Világ folyóirat szerkesztője volt, 1989-től pedig a 2000 című irodalmi folyóirat egyik szerkesztőjeként is dolgozott. Erről a lapról szintén szó esett a csütörtöki beszélgetésen, sőt néhány tavalyi példányt haza is vihettek a jelenlévő érdeklődők. Azért csak tavalyit, mert támogatás hiányában a lap ideiglenesen megszűnt, de hamarosan újraindul.

Az írókat is viszi medvelesre

Az elsősorban erdélyi irodalmi estek szervezőjeként ismert Murányi Sándor Olivérnek nem ez az első kötete – eddig három könyve jelent meg, de az Új Forrás kiadónál megjelent Medvenéző az első novelláskötete. Ahogy egyik mentora, szerkesztője, a Kaligram kiadó vezetője, **Mészáros Sándor** mondta neki, inkább legyen egy jó novelláskötet az írásaiból,

mintsem egy rossz regény.

„Nem ragadok le a medve-témánál, de egy könyvet megér. Nagyon jól lehet anekdotázni róla” – mondta Murányi, később hozzátette, hogy a kötetben megjelent harminc írást kilencven közül válogatta ki, s ami nem került bele a könyvbe, azokat törölte is a számítógépéről. Három ciklus lett így, tíz novella szól a medvékről és a hozzájuk kapcsolódó élményekről, tíz a horgászatról és a halakról, tíz pedig az emberekről.

Margócsy Európa „legkedvesebb játékalatkájának” nevezte a mackót, ami mára köszönő viszonyban sincsen a valódi medvével. „Bejött Székelyudvarhely központjába, de mi is kimegyünk az erdőbe. Annyira megváltozott a környezete, hogy nem érti” – jegyezte meg emiatt Murányi, aki rendszeresen hosszú órákat, napokat tölt el medvelesekén, sőt az általa Erdélybe meghívott írókat is általában elviszi egy kis medvenézésre.

Tíz év kell egy jó regényre

A novellák többségében általa megélt élethelyzeteket írt meg, több figura nagyon ismerős lehet egy udvarhelyi olvasónak – ilyen például az író által Medvés Jakabnak hívott, a

könyvbemutatón is jelenlevő és filmező **Somorai Jakab**, aki nagyon sok időt tölt filmezéssel a természetben.

Az egyik legkülönlegesebb novella a Pisztrángrebbenés címet viseli, ami [Fráter \(Martinuzzi\) György](#) haláláról szól. Murányi középiskolás korában, 1993-ban Gyulafehérváron a kezében tartotta a koponyáját (amin a sérülés is jól látszik), mert éppen akkor újítták a székesegyházat és nem sokkal utána temették újra a 16. században az alvinci kastélyban meggyilkolt, igen befolyásos és ellentmondásos egyházi személyiség maradványait.

Egyébként Udvarhelyen neki is van szobra az Emlékezés Parkjában, de nem azt koszorúzzák a leggyakrabban. Murányi Sándornak húsz év után jutott eszébe a megrázó élmény, írt egy kis novellát a témáról sok-sok könyvtárba járás után, de Margócsy kérdésére nem zárta ki azt sem, hogy egyszer regényt írjon Fráter György életéről.

Ehhez kapcsolódóan – és nagyon találóan – megjegyezte, hogy kicsit az irodalom is olyan, mint a foci, mert tudni kell, hogy kik vannak a pályán. Itt hozta fel példának [Péterfy Gergely](#) t, aki tíz

évet dolgozott a

[Kitömött barbár](#)

című regényén – Murányi szerint ennyi év kell egy olyan regény megírásához, amivel bele lehet szólni az irodalomba.

A könyvbemutató dedikálással és baráti beszélgetéssel ért véget. A Medvenéző című könyv megvásárolható a könyvesboltokban, de MOL-benzinkutaknál is.